

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 1^η Ιανουαρίου 1954 | ΕΤΟΣ Γ' ΤΕΥΧΟΣ 5ον | ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. 20.000 | ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1000

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΘΕΡΜΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ κ. ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

Ἐπιθυμῶ ἀπὸ τὴν στήλην τοῦ ἀγαπητοῦ περιοδικοῦ «Μαθητική Ἠχώ» νὰ ἐκφράσω τὰς θερμότερας εὐχάς μου πρὸς τὴν φερέλπιδα νεότητα τοῦ Ἑθνους, πρὸς τὴν εὐγενῆ μαθητιῶσαν νεολαίαν τῆς Μεγαλονήσου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ ἀνατέλλοντος νέου ἔτους 1954.

Εὐχομαι λοιπὸν διαπύρως εἰς τὸν Πανάγαθον Θεόν, τὸν σήμερον τεχθέντα ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ Ἰησοῦν, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν, νὰ φωτίζῃ ὑμᾶς πάντας μετὰ τῶν ἀγαπητῶν σας οἰκογενειῶν, ἀνά πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ θεάρεστον, εἰς προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν. Εὐχομαι, στοιχοῦντες πάντοτε ἐπὶ τῶν ἀπαρασσελεύτων χρι-

στιανικῶν ἀληθειῶν, ἅς καθιγάσεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἐνανθρωπίσας Κύριος Ἰησοῦς, νὰ φανῇτε ἀντάξιοι τῶν ὁραματισμῶν καὶ τῶν προσδοκιῶν ἅς στηρίζει ἐφ' ὑμᾶς ἡ οἰκογένειά σας, ἡ Κοινωνία καὶ τὸ ἔθνος ὅλον.

Εὐχομαι τὸ ἐπιτέλλον νέον ἔτος νὰ ἀποβῇ δι' ὑμᾶς πᾶν-τας καρποφόρον ἔτος χαρᾶς, ὑγείας καὶ προόδου, ἔτος ἐπιτεύξεως καὶ πραγματώσεως τῶν εὐγενῶν σκοπῶν, τῶν ὁνείρων καὶ ἰδανικῶν σας. Ταῦτα δὲ πάντα τελεσφοροῦσι διὰ τῆς βαθείας εἰς Χριστὸν ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς σας εἰς τὸ ἔργον σας.

Μετὰ εἰλικρινοῦς ἀγάπης
Κ. ΜΠΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ
Γεν. Ἐπιθεωρητῆς Μέσης
Παιδείας Κρήτης

Ένας πάλι χρόνος μᾶς ἔφυγε καὶ ἕνας χρόνος δειλᾷ—δειλᾷ ἔρχεται νὰ καταλάβῃ τὴ θέσιν του. Ἐνὰς χρόνος ἀκόμη πέρνει θέσιν στὸ παρελθὸν στὸ ἀπέραντο παρελθόν, μὲ τὴν ἱστορία του καὶ τὰ μικρὰ ἢ μεγάλᾳ του ἔργα. Τὸ 1953 πλέον ἀνήκει στὴν ἱστορία, στὴν ἱστορία, τὴ δική μας, τὴν ἀτομική, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως καὶ ἄλλες χιλιάδες μπροστὰ ἀπὸ αὐτὸ χρόνια.

Καθένας μπορεῖ νὰ καθίσῃ καὶ νὰ λογαριάσῃ πόσο γρήγορα περνοῦν τὰ χρόνια καὶ πόσο πολὺτιμὴ εἶναι ἡ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας. Μὰ καὶ καθένας αὐτὴ ἀκριβῶς τὴ στιγμή πού βρισκόμαστε στὸ κατῶφλι τοῦ καινούριου Χρόνου εἶναι ἐπικαίρο νὰ σκεφτῇ καὶ νὰ πῇ στὸν ἑαυτὸ του τὰ λόγια τῶν Πυθαγορείων «τί δι' ἔρρεξα, πῇ δὲ παρέβην, τί μοι δεόν γένεσθαι καὶ οὐκ ἐγένετο ;». Καὶ θὰ βρῇ πολλὰ

κενὰ, πολλὰ δικά του πταίσματα, καὶ θὰ ξαναπῇ στὸν ἑαυτὸ του γιὰ μελλοντικὴ προσπάθεια καὶ, ἐπ'ανόρθωσιν καὶ ἴσως δώσῃ καὶ κανένα μουσικὸ ὄρκο μὲ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸ του καὶ τὴ συνειδήσιν του. Ἐτσι ὑποκειμενικὰ ξεκινώντας καθένας γιὰ τὸ μακρινὸ ταξίδι πού μᾶς ὁδηγεῖ ὁ καινούργιος χρόνος, θὰ βρῆται πάντοτε στὴν πρώτη γραμμῇ, στὶς ἐπάλξεις γιὰ τὴν ἐπιτυχία καὶ τὴν πρόοδο.

Ἡ «Μαθ. Ἠχώ» τὸ περιοδικὸ πού θερμαίνει στίς λί,ες τοῦ σελίδες τὸν κάθε πόθο καὶ τὸ κάθε πνευματικὸ δημιούργημα τὸ ἀγνοῦ καὶ φιλότιμου μαθητικοῦ κόσμου τῆς Κρήτης εὐχεται σὲ ὅλους τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες ἕνα χαρούμενο, ἕνα δημιουργικὸ, ἕνα εὐτυχισμένο 1954.

«Η ΜΑΘ. ΗΧΩ»

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Στὴν Ἀθῆνα ἡ ζωὴ ἀρχίζει πολὺ πρωΐ. Μὲ τὴν Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου οἱ δρόμοι ἦσαν γεμάτοι, Ὁ Ἄημος, τὰ Δικαστήρια, ἡ Ἀγορὰ, ἡ Συνέλευσις, ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν ἀγῆ, Ὁ Ἀθηναῖος ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου ἔκανε τὴν τουαλέτταν του ἔπαιρνε τὸ ἀκράτισμα—ψωμί δουτηγμένο σὲ ἀκρατὸ κρασί— καὶ ἔφευγε γιὰ τὴν δουλειὰ του.

Τὰ σχολεῖα ἦσαν ἰδιωτικὰ καὶ ἀρχίζουν μὲ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου καὶ ἐκλείνουν μὲ τὴν δύσιν.

Τὰ παιδιὰ στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα μάθαιναν γραφὴν, ἀνάγνωσιν, ἀριθμητικὴν καὶ τρόπους. Αὐτὰ τὰ ἐδίδασκον οἱ παιδαγωγοί. Ἐγγραφὰν ἐπάνω εἰς κερύνας πλάκας καὶ ἐγένοντο «γραμμᾶτια». Περισσότερο ἐδιδάσκοντο μουσικὴν, γυμναστικὴν καὶ χορὸν.

Τὰ κυριώτερα μουσικὰ ὄργανα ἦσαν ἡ λύρα, ὁ αὐλός, ἡ κιθάρα, τὰ κρόταλα καὶ τὰ τύμπανα.

Ἀπαράιτη ἦταν ἡ γυμναστικὴ καὶ διάφορα ἄλλα ἀγωνίσματα. Ὅταν εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 16 ἐτῶν ἀρχίζουν νὰ γυμνάζωνται διότι τότε, ἔλεγαν τὸ σῶμα ἀρχίζει καὶ ὑποφέρει τοὺς πόνους.

Ἐκάναν διάφορα ἀγωνίσματα, ὅπως τὸ λεγόμενον πένταθλο, δολιχὴν, τρέξιμο, πήδημα, δισκοβολία, ἀκόντιον καὶ πάλιν. Ὅποιος δὲ, δὲν ἤξερε κολύμπι καὶ γράμματα ἔλεγαν οἱ πρόγονοί μας ὅτι ἦταν βάρβαρος. Τὰ κορίτσια στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα μάθαιναν πολὺ λίγα γράμματα, καὶ περισσότερο νὰ κλώθουν, νὰ ὑφαίνουν καὶ τὰ κεντοῦν. Ποτὲ δὲν ἐδραίναν μόνον τῶν, ἀλλὰ πάντα μὲ τὴν μητέρα τῶν ἢ τὴν τροφόν τῶν. Τὰ παιδιὰ τῶν πλουσίων ἀνετρέφοντο ὑπὸ τροφῶν τὰς ὁποίας εἶχον κοντὰ τῶν ἕως τὰ 17 τῶν χρόνια. Αὐτὰ παρηκολοῦθον ἀνώτερα μαθήματα φιλοσοφίας καὶ ρητορικῆς. Ἐνὼ τὰ πτωχὰ παιδιὰ ἐγένοντο γεωργοί, τεχνῖτες καὶ ἔμποροι. Στὴν ἀρχαιότητα ἀνθίσει πολὺ ἡ ποίησις, ὁ χορὸς, καὶ ὁ ἀθλητισμός. Ὁ Πλάτων δίνει ἕνα ὅρισμό γιὰ τὸν χορὸν ὁ ὁποῖος λέ-

γει : «Χορὸς εἶναι ἔνωσις ποιήσεως, μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς». Ἀπ' ὅλους τοὺς λαοὺς περισσότερο ὁ Ἑλληνικὸς σάθηκε μουσικός. Ὁ Σωκράτης ἔλεγε τὸ ἕξῃς γιὰ τὴν μουσικὴν.

«Συχνὰ στὰ ὄνειρά μου εἶχα μουσικὰς ὑποδείξεις πὼς εἶχα χρέος νὰ συνθέσω μουσικὴν». Ἐπίσης οἱ Ἑλλήνες κατενόησαν τὴν δύναμιν τοῦ λόγου πού τὸν ὁμορφαίνει ἡ μελωδία καὶ ἡ κίνησις, διὰ τοῦτο τὸ ἀρχαῖο δράμα συγκεντρώνει τὴν ἀνώτατην μὲρτὴ τῆς τέχνης. Οἱ Ἕλληνες ἐγνώριζον τὸ χρυσάφι. Χρησιμοποιοῦσαν δὲ αὐτὸ διὰ τὴν κατασκευὴν χρυσελεφαντίνων ἀγαλμάτων. Τὰ χρυσὰ Κορινθιακὰ ἀγγεῖα ἦσαν φημισμένα διὰ τὴν ὥραϊα καὶ λεπτὴν ἐργασίαν καὶ τὰ διάφορα στολίδια τῶν. Μεταλλεῖα χρυσοῦ ὑπῆρχαν στὴ Θάσο, στὸ Λαύριον, στὴ Σίφνον καὶ στὴ Θράκην. Οἱ Ἀθηναῖοι καμάρωναν διότι τὸ νόμισμα τῶν ἦταν ἀπὸ τὸ πιὸ ἀγνὸ χρυσάφι, καὶ εἶχαν δίκην γι' αὐτό.

Τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦταν πολὺ δύσκολον. Ἀπὸ ἀρχαιολογικῶν χρόνων ἦτο ἀνυδρὸς. Ἡ ὑδρευσίς τῆς ἐγένετο μὲ πηγὰδια. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν σὲ ἀκτῖνα ἐνὸς ἱππικοῦ θηλ. 445 μετρ. ἀπὸ τὴν θέσιν ὅπου εὐρίσκετο τὸ πηγάδι εἶχαν δικαίωμα νὰ πάρουν νερό, εἰδμεν ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἀγορεύουν ἄλλο κοντινότερον. Εἶχαν δικαίωμα νὰ πάρουν 30—35 ὀκάδες νερό τὴν ἡμέραν. Αὐτοὶ πού παρέδαινον τὸν νόμον αὐτὸν ἐτιμωροῦντο. Διὰ τὴν ὑδρευσιν τῶν Ἀθηνῶν ὑπῆρχε ἀρμοδία ὑπηρεσία. Ἡ Ἀθῆνα εἶχε πολλὰς πηγὰς. Μία ἐξ αὐτῶν ἦταν ἡ λεγομένη Ἐννεάκρουνος, ἡ ὁποία εὐρίσκετο κοντὰ στὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸ νερὸ τῆς ἦταν πόσιμον.

Αὐτὴ περίπου ἦταν ἡ Ἀθῆνα μᾶς στὴ μακρινὴν ἐκείνη ἐποχὴ. πού ἔλαμπε καὶ ἀκτινοβολοῦσε ἀνάμεσα στὸν τότε γνωστὸ κόσμον, πού ἦταν δουτηγμένος στὴν ἀμάθεια,

ΜΑΡΙΚΑ ΜΑΓΡΟΜΑΘΗ
Τάξις Η' Γαλλικὴ Σχολή

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Παρασύροντάς με ένας φίλος μου με φέρνει πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ἐδῶ τί βλέπω; ἕνα ἔξαλλο πλῆθος πού κάνει ἕνα δαιμονισμένο θόρυβο. Μὰ τί λοιπὸν ὁ κόσμος τρελλάθηκε; Θέλω νὰ ἰδῶ καλλιτέ- ρα. Πλησιάζω, οἱ αἰσθήσεις μου δὲν μποροῦν νὰ συλ- λάβουν τοὺς θορύβους. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφταν· αὐτό, αἰσθάνομαι τώρα στὸ κεφάλι μου μιὰ ὑγρασία καὶ συγχρόνως τρέχουν στὸ πρόσωπο μου νερὰ καὶ κολώ- νιες. ὦ! δυστυχία μου, συνεχίζοντας τὴν πορείαν τοὺς φτάνουν στὴν γραδὸδία μου. Μένω λίγο ἀκίνητος σκεπτόμενος τὴν συμφορὰ μου.

Τὸ κεφάλι μου γυρίζει ἀσυναίσθητα πρὸς τὰ πίσω. Καὶ βλέπω ἕνα κορίτσαρο, ὡς ἐκεῖ πάνω νὰ με κυτ- τάζη ἀπαθέστατα, ἐνῶ ἕνα χαμόγελο ζωγραφίζεται στὰ χεῖλῃ του. Στὸ χέρι του κρατᾷ ἕνα πιστόλι πού ἐκσπενδονίζει νερό. Κάτι μοῦ λέει νὰ δρμήσω πάνω του. Δυὸ χαστούκια ἴσως τοῦ ἔκαναν καλὸ. Ὁ φίλος μου ὅμως μὲ συγκρατεῖ «μὴ» μοῦ λέει, «Εἴμαστε στὸ κατώφλι τοῦ καινούργιου χρόνου, εἶναι παραμο- νὴ πρωτοχρονιάς.

Παραμονὴ πρωτοχρονιάς!

Σὲ λίγες ὥρες λοιπὸν φεύγει ἕνας χρόνος. Φεύ- γει σέρνοντας πίσω του χαρές, λύπες, εὐτυχίες, δυ- στυχίες. Φεύγει γιατί πάλιωσε καρφωμένος στὴν θέση του δώδεκα δλόκληρους μῆνες.

Πάει στὸ παρελθὸν ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι, ἀκο- λουθεῖ τὸν δρόμο τῆς λήθης, τῆς λησμονιάς.

Σὰν κινηματογραφικὴ ταινία περνοῦν μπροστὰ ἀπὸ τὰ μάτια μου, ἀναμνήσεις καλές ἢ κακές, εἰκό- νες εὐχάριστες ἢ δυσάρεστες.

Μὰ γιατί ὁ κόσμος εἶναι τόσο χαρούμενος, ἐπειδὴ σὲ λίγο θὰ ἔλθῃ ἕνας καινούργιος χρόνος; Γιατί μὲ τὸν ἐρχομὸ του ζωντανεύουν ἐλπίδες καὶ πραγματοποιοῦνται ὄνειρα; Μὰ τί θὰ μπορούσε νὰ κἀνῇ ἕνας γέρος χρόνος! Ὁ νέος ὅμως γεμάτος σφρί- γος καὶ δύναμη πραγματοποιεῖ πόθους. Τὶ εὐχαρίστη- σι πού νιώθουμε γιὰ κάθε τι τὸ νέο πού θὰ ἀλλάξῃ τὴν ζωὴν μας. Ἡ μύνα τὸν περιμένει μὲ λαχτάρα γιατί αὐτὸς θὰ φέρῃ πίσω τὸν γυιό της, ὁ πατέρας βλέ- πει τὸν γυιό του νὰ γίνεται ἄνδρας, ἕτοιμος νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, τὸ παιδί περιμένει τὰ δῶρα τοῦ Ἀη Βασίλη. Ὅλοι λοιπὸν περιμένουμε. Ὅλοι στεκόμε- θα στὸ κατώφλι χαρούμενοι, περιμένοντας δώδεκα κτύπους γιὰ νὰ μποῦμε μέσα.

Νὰ δοῦμε τὸ περιεχόμενό του, πού πρὶν τὸ δοῦ- με, μᾶς φαίνεται χαρούμενο καὶ εἴμεθα αἰσιόδοχοι γι' αὐτό. Δὲν ἐτρελλάθηκε λοιπὸν ὁ κόσμος. Εἶναι μόνο χαρούμενος καὶ αἰσιόδοχος γιὰ τὸ ἐλπιδοφόρον αὔρι- ον. Ἕνα κτύπημα στὸ κεφάλι μὲ κάνει νὰ συνέλθω καὶ νὰ ἀφήσω αὐτὲς τίς σκέψεις μου. Εἶναι ὁ φίλος μου πού ἐκδηλώνει κι' αὐτὸς τὴν χαρὰ του.

ΞΕΝΑΚΗΣ ΘΕΟΔ. Ηγ. Πρ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΨΑΡΑΔΩΝ

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΑ ΓΡΙ ΓΡΙ

Ὅλα ἦσαν ἔτοιμα. Ὁ Νικόλας ἐφρόντισε ἀπὸ πρὶν κι' ὅλα ἦσαν ἔτοιμα κι' ὁμορφοσαγμῖνα. Καὶ οἱ μικρὲς βάρκες μὲ τίς λάμπες ἀναμμένες καὶ μ' ὀδηγὸ μπροστὰ τους μιὰ πιὸ μεγάλη, περνοῦσαν κα- μαρωτὲς ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τίς βάρκες σὰν νὰ ἦσαν βασιλίσσες.

Τὸ φῶς ξεχυνόταν δυνατὰ μέχρι τὸν πυθμένα τῆς θάλασσας καὶ φώτιζε τὰ σκοτεινὰ νερά. Θέαμα ἀλήθεια ὁμορφο. Τὸ φῶς φαινόταν σὰν νὰ ἔτρεμε καθὼς τρουποῦσε τὰ νερά. Πέρασαν γρήγορα καμα- ρωτὲς ὅλες μαζί τοῦ λιμανιοῦ τὸ χῶρο καὶ ἔαφνου βοήθησαν στ' ἀνοιχτά. Ἐδῶ ὅμως ἡ θάλασσα δὲν ἦτο ὅπως τοῦ λιμανιοῦ ἡσυχῇ, ἀπαλῇ, χαδιόρα.

Τοῦ ἀνέμου ἡ ὁρμὴ εἶχε κοπάσει μὰ ἡ θάλασσα ἀνυπάκουη δὲν ἄκουγε στὴν προσταγὴ τοῦ Αἰόλου. Μὰ οἱ Γριγοιρίοι δὲν νοιαζόταν ἀπὸ τέτοια. Ξέ- ρουνε δὰ πῶς σὲ λίγο ὁ Ποσειδῶνας θὰ ὑπακούσῃ θέλοντας καὶ μὴ στὶς διαταγὲς τοῦ Αἰόλου.

Καὶ ἔτσι ἡσυχὰ χωρὶς νὰ ἐκνευρισθοῦνε τραβή- ξανε κουπὶ καὶ βοεθήκανε μέτρα πολλὰ μακριὰ ἀπὸ τὸ λιμάνι, στὸ Ἀκρωτήρι τοῦ περιστεριοῦ. Ἡ Γρι- γοιρίκι Ναναρχίδα ἄρχισε νὰ στρίβῃ, καὶ ἄφησε κι' ἄλλῃ κι' ἔως ὅτου τίς ἄφησε ὅλες. Ἐπειτα προ- χώρησε, ἔφτασε πάλι στὸ λιμάνι, πήρε ἄλλῃ μιὰ βαροκούλα καὶ ὕστερα πάλι γύρισε πίσω.

Οἱ βάρκες προθύμες ἄρχισαν τὸ ἔργον τους. Ἀπὸ πάνω στὴν πλαγιά τοῦ βουνοῦ κοιμόταν ἡσυχὰ τὸ κάθε τί. Τὸ φεγγάρι ἔκανε δρόμο ἀπὸ ἀσήμερ στὴ θάλασσα. Οἱ λάμπες τῶν ΓΡΙ ΓΡΙ σὰν λὲς καὶ ὑπῆ- κουσιν στὴν ἀνελάλητη βουβὴ ἐπιθυμία τοῦ ψαρά ἀκόρπιζαν μὲ περίσσια χάρη τὸ ζωηρό τους φῶς. Χιλιάδες ψάρια ἀπατημένα ἀπὸ τὸ γλυκόχυτο φῶς τῆς λάμπας συνάχτηκαν τριγύρω ἀπὸ αὐτή, μὴ ξέ- ροντας τί μοῖρα τὰ περίμενε.

Οἱ ψαράδες μὲ σβελτοσύνη καὶ τέχνη ἔρριξαν τὰ δίχτυα καὶ φυλάκισαν τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ψάρια μαῦρα, κόκκινα, σταχτιά πού ἦσαν μέσα σ' αὐτά.

Οἱ ψαράδες ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας τους, ἄρχισαν νὰ τακτοποιοῦν αὐτὰ μέσα σὲ τελάρα, ἐνῶ συγχρόνως τραγουδοῦσαν ἕνα χαρούμενο τραγοῦδι (Ἔ γιὰ μὲν ἔ γιὰ λέσα ὅλοι πιάστε μὲ καρδιά ἔχει ὁ γοῦπος ψάρια μέσα....)

Ἡ μέρα τώρα ἀρχίζει νὰ κἀνῃ τὴν παρουσίαν της καὶ ὁ αὐγερινὸς τρεμοσβύνει σὰν νὰ φοβᾶται πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ ἡλίου.

Σὲ λίγο νὰ καὶ τὸν ἥλιον, προβάλλει πίσω ἀπὸ τὴν ἀκαθόριστὴ γραμμὴ τῶν βουνῶν φλογοκόκκινος.

Οἱ βάρκες τώρα ἡ μιὰ κατόπιν τῆς ἄλλης πέρ- νουν τὸν δρόμον τοῦ γυρισμοῦ....

Γ. Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Στ' Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἱεραπέτρας

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΤΩΝ

«Inertias mater omnium bonorum» ἔλεγαν οἱ Λατῖνοι. Ἡ ἐλευθερία δηλαδή εἶναι ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀπ' αὐτὴν ἀπορρέουν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ καλὰ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν σκλαβιά ἢ ὁποῖα ἐμποδίζει καθε προοδευτικὴ ἰδέα νὰ τελεσφορήσῃ. Οἱ Ἕλληνες λογοτέχνες ἐπιβεβαίωσαν ἀπολύτως τὸ γνωμικὸ αὐτὸ κατὰ τὴν πρόσφατον Γερμανικὴν κατοχὴν, ἢ ὁποῖα ἦτο μία ἐποχὴ στάσιμος ἀπὸ πνευματικῆς ἀπόψεως, χωρὶς κανένα σημεῖον νὰ φανερώσῃ ὅτι ὑπῆρχε πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ εἰς τὴν σκλαβωμένην χώρα τοῦ Ὁραίου καὶ τοῦ Καλοῦ.

Δυστυχῶς ὅμως ἂν καὶ ἔχουν περάσει ἀρκετὰ χρόνια ἀπὸ τὴ λήξιν τοῦ πολέμου καὶ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἀρχίσῃ ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν ποὺ ἡ Λευτερίαι προσέφερε στοὺς λογοτέχνας μας νὰ δρέψουν, δὲν βλέπομε οὔτε τὰ προμηνύματά της. Ἐὰν δὲν ἐξεδίδονταν τρία—τέσσερα περιοδικὰ ποὺ δίδουν κάποιο νεῦρο στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι πάψανε νὰ ὑπάρχουν Ἕλληνες λογοτέχνες. Διερωτᾶται κανεὶς μήπως δὲν ἐγέννησε ἡ ἐποχὴ μας τὰ πρόσωπά της καὶ δὲν ἐδημιούργησε τοὺς ἀνθρώπους της; Πάντως ἡ κατάστασις δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ εἰς τὴν λογοτεχνίαν μας. Ἡ ποίησις ἐξακολουθεῖ χωρὶς κατάληξιν τὴν πορεία της καὶ τὰ πεζὰ κάνουν δειλὰ—δειλὰ τὴν ἐμφάνισί τους χωρὶς μεγάλες ἀξιώσεις. Ἄς καταμετρήσουμε ὅμως τὰ αἷτια εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ σημερινὴ ἐξαθλίωσις τῆς λογοτεχνίας μας καὶ κυρίως τῆς ποιήσεως. Εἴκοσι περίπου χρόνια πᾶνε ἀπὸ τότε ποὺ ἡ ποίησίς μας διχάστηκε. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ εἰς τὴν πεζογραφία ἀλλὰ ὁ διχασμὸς τῆς ἦταν λιγώτερο καταφανής. Ἐνα μέρος ἀπὸ τοὺς ποιητὰς μας συνέχισε τὴν Ἑλληνικὴ παράδοση ἀνελώντας δύναμιν ἀπὸ τὴς ἀθηναικῆς τῆς ρίζης.

Ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς παραδοσιακῆς ποιήσεως τοῦ τελευταίου χρονικοῦ διαστήματος, πολὺ λίγα ἔργα μᾶς δικαιολογοῦν τὴν ὑπαρξὴ της. Τὰ ἔργα αὐτὰ ἀνήκουν σὲ πολὺ ἰσχυρὰ ταλέντα ὅπως τοῦ Σικελιανοῦ, τοῦ Παπαζώνη, τοῦ Μελαχρινοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς θὰ περιοριστοῦμε μόνο σ' αὐτά. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ νεωτερίζοντες ποιητῆς, δομώμενοι ἀπὸ ἐσωτερικὴ κατὰληξιν ἀλλὰ περισσότερο ἐληρεασθέντες ἀπὸ τὸ εὐρωπαϊκὸ φιγούρι, ἀφοῦ κατακρήμνισαν ἕνα ἕνα ὅλα τὰ στηρίγματα τῆς παραδόσεως ὡς, ἀνοίχτηκαν σ' ἕνα πέλαγος ἀβεβαιότητος ποὺ κανεὶς δὲν ἤξερε ποῦ θὰ ὀδηγοῦσε. Τὸ πρᾶγμα στὴν ἀρχὴ ἐπροξένησε κατὰπληξιν στὸν πνευματικὸν κόσμον τῆς χώρας, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὴς ἀντιρροήσεις ἔφταναν καὶ οἱ ὑποψίες ὅτι κάτι καλὸ ἴσως θὰ προσερχόταν ἀπὸ τοὺς νέους τρόπους. Ἡ μοντέρνα αὐτὴ ποίησις πέρασε ἀπὸ διάφορα στάδια καὶ ἀπομακρύνθηκε πολὺ ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς παραδοσιακῆς καὶ ἔφτασε ἔτσι σὲ ἐπικίνδυνον ἄκρον.

Οἱ ἄξιοι ποιητῆς μας ἀγωνίζονται καὶ ἐλάχιστα δείγματα τῶν βασάνων τοὺς παρουσιάζουν. Παρὸν

ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς ζωγραφικούς πίνακες Βυζαντινῆς Τέχνης, τοῦ ἀρίστου ζωγράφου καὶ ἀγιογράφου κ. Παπαδημητράκη Γεωργίου, ἀγαπητοῦ καθηγητοῦ μας τοῦ Α', Γυμνασίου Ἀρρένων Χανίων.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

ΔΕΝ ΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΨΥΧΗ

Ὅλα τριγύρω αἰώνια, ἀθάνατα σὰ νᾶναι.
Μόνο ἐμεῖς, σὰν ἔρμαια, θνητοὶ κοντὰ στὸν πόνο.
Κι' ὅταν στὸ ἄπειρον κοιτῶ, ὅσο μακριὰ φωτᾶνε,
ναί, τὰ ρωτῶ : πῶς ἄρχισα ; Καὶ πάλι, ποῦ τελειῶνω;
Ψυχὴ δὲν ἀποκρίνεται. Τὰ λόγια φτάνουν πάλι
καὶ σβύνουνε. Καὶ ἡ τύχη μας εἰρωνικὰ γελάει....
στὸν πόνο μας ! Σὰ νᾶναι λές, ὄχι δική μας, ἄλλη,
ποῦ ἄφησέ μας μοναχοὺς στὸ χρονοποῦρενά ἐι.

ΚΙΚΗ ΣΚΑΡΑΚΗ

Τάξις Η' Γαλλικοῦ

στάθηκε μάλιστα μιὰ ἐπιφύλαξη τῶν ποιητῶν μας νὰ δώσουν τὸ ἔργο τους ἀντιμετωπίζοντας πολλὰ ἐσωτερικὰ ἀπορίε. Ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ μᾶς παρουσίασαν τελευταῖα θὰ ξεχωρίσουμε τοὺς ἐξῆς ποιητὰς μας. Θέμελη, Παπᾶ Καρῶδη, Σφακιανίτη καὶ Βαφόπουλο, τῶν ὁποίων τὸ μέλλον ἀνοίγεται λαμπρὸν μπροστά των καὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ νεώτερη Ἑλληνικὴ λογοτεχνία περιμένει πολλὰ.

ΣΤΥΛ. Β. ΣΠΥΡΙΔΑΚΙΣ

Ζ' Κλασσικοῦ.

ΜΙΚΡΟΣ και ταπεινός ο άνθρωπος, μέσα στο άπειρο, ζήτησε και βρήκε ένα μέτρο, για να μετρήσει... τη μικρότητα της ύπαρξής του!

Μετράει αυτός, μετρούν αυτοί που ζεχονται κατόπι! Και τι μετρούν! Γραμμές σε ίσα διαστήματα, πάνω σε ένα απέραντο ωκεανό, τον ωκεανό αυτόν της ύπαρξης, που δεν έχει αρχή και τέλος. Γραμμές από ραβδοχτυπήματα, άλλου στη γαλανή και ήμερη, κι' άλλου στη μαύρη και τρικυμισμένη επιφάνειά του.

Κόκκος μικρός αυτός από αμμόχωμα, διαλυμένο μέσα στη θάλασσα την άμετρη της ύπαρξης, ραβδοχτυπάει δλοένα με το πνεύμα του, τη σπίδα αυτή του άπειρου που κλείνει μέσα του, όλο και ραβδοχτυπάει. Τί; Πάλι το άπειρο!

Και καταποδιαστά το ένα στ' άλλο χτυπιούνται τα ραβδοχτυπήματα και καταποδιαστά χαράζονται οι γραμμές. Μα ως πού να χαράχτη ή μιά, σβύνουν οι χτυπιμένες πιο μπροστά. Τρεμοσβύνει και σε λίγο χάνεται δλότιστα ή προηγούμενη από την τελευταία. Κι' από τις γραμμές αυτές, δεν απομένει τίποτε στη θύμησή μας, παρά σάν κάτι που μένει μέσα μας από τα φωτεινά αβλάκια του ουρανού, όταν διαλύει. Στο μεταξύ, άλλου το κύμα κι' άλλου το αλαφροσούφρωμα της θάλασσας, παίρνει τη σκόνη απ' το αμμόχωμα, κι' από την επιφάνειά της, την κατεβάζει στο άπειρο του βάθους της, μόριο μόριο, με την αράδα ή χωρίς αράδα, για ναρθουν άλλα μόρια να παιγνιδίσουν στην επιφάνεια κι' αυτά με την σειρά τους!

Σήμερα πρωτοχρονιά, χτύπησε και πάλι καινούργιο ραβδοχτύπημα το πνεύμα πάνω στον ωκεανό της ύπαρξης! Καινούργια γραμμή χαράχτηκε στην επιφάνειά τους! Σε λίγο, θ' αρχίσει σάν τις άλλες να τρεμοσβύνει και ή γραμμή αυτή. Το διαλυμένο αμμόχωμα της επιφάνειας, άλλου στο μεταξύ κυματοδέρνει, κι' άλλου λικνίζεται στα κύματα δλοένα, μα πάντα εφήμερα!

Χαρά στο αμμόχωμα που βρέθηκε στην επιφάνεια της θάλασσας αυτής, μα σε γαληνεμένο της κομμάτι! Θά παιγνιδίσει εις τον ελεύθερο αέρα, θά παίξει με τον ήλιο, θά λικνισθῇ με τῷ μορφο νανούρισμα

Λικνίσου στο αμμόχωμα στην επιφάνεια, λικνίσου! Ποιός ξέρει σε καινούργιο ραβδοχτύπημα, αν δε βρεθῇ σε επιφάνεια τρικυμισμένη; Ποιός ξέρει αν το κύμα μανιασμένο, δεν θά σε στροβίλισει αλύπητα μέσα στα βάθη! Για να ξαναβγῇς πάλι τότε!

Λικνίσου λοιπόν άχόρταγα και παίξε με τον ήλιο, αφού σου το επιτρέπει αυτό ή θάλασσα. Δεν είναι λίγο αυτό! Είναι τόσο μεγάλο το κομμάτι της θάλασσας το τρικυμισμένο! Σε καινούργιο ραβδοχτύπημα ποιός ξέρει;....

ΚΙΚΗ ΣΚΑΡΑΚΗ
Τάξις Η' Γαλλικής.

Ξεφυλλίζοντας τα πανάρχαια φύλλα της Όδυσσειας και Ιλιάδας, είναι αδύνατον να αντικαθέλθω, χωρίς να εκτιμήσωμεν την σαφήνειαν, και ευθυκρισίαν, ως και το αλάθευτον νόημα, με το οποίον, ο χιλιακουσμένος μας Όμηρος, ξεκινώντας από τους πρώτους αιώνας, προσπαθεί να μᾶς γνωρίση ένα παμπάλαιο κόσμο, που ίσως τώρα σε πολλούς, είναι έντελώς άπρόσιτος και μακρινός και ξένος. Κι' αυτός, είναι ο πρώτος κόσμος, που χτιστηκε με την μικρότερη σκέψη. σάν αυτή άρχισε να δριμάζει στον άνθρωπο, όταν αυτός γνώρισε την μεγαλύτερη δύναμη που κρυβότανε μέσα του, και πούταν έτοιμη να ξεκινήσει, για το μεγάλο της ξεκίνημα. Η χώρα τούτη φίλοι μου, βαπτίστηκε Ελλάδα, κι' ήταν γεμμένο απ' τον Θεό, αυτή να γίνη πρώτη, ν' ανάψει στην Ακρόπολη, τα ίδια της φωτιά. Έτσι, όσους καιρούς κι' αν γυρίσωμε πίσω, όσους χρόνους κι' αν αφήσωμε να μᾶς φύγουν, όμως, το Ελληνικόν όνομα, ποτέ δεν θά σβύσει, ποτέ ή μούχλα του χρόνου, δεν θά μπορέσει να τ' άφανίσει. Η Ελλάδα, είναι αρχή κάθε νεότερης ιδέας. Στο πλατύ νόημά της, κρύβονται οι μεγαλύτερες έννοιες, που μόρεσε ποτέ να συλλάβη ή ανθρωπότητα. Η έννοια της πατρίδας και της Θρησκείας, ή έννοια της αγάπης και οικγενείας, την γέννησή τους οφείλουν στην Ελλάδα. Οι Θεοί και οι άνθρωποι, οι ήμῖθεοι και οι ήρωες, υπό τον διανέστατον Ελληνικόν ουρανόν έζησαν. Το όραϊον και το υπέροχον, το ύψηλόν και το άριστον, από την ψυχή των Δαναών στον κόσμο εγεννήθηκαν. Και ό,τι σήμερα αποτελεί μέρος στο κορύνωμα του πολιτισμού της ανθρωπότητας, από την Ελλάδα ξεκίνησε. Η χώρα μας, ή Ελλάδα των τεσσάρων χιλιάδων χρόνων, συμβάλλει άδιαλείπτως εις την ζωήν του σημερινού κόσμου, όπως ακριβώς μᾶς το λέγει, στο μεγάλο του απόσπνευμα ο φιλόσοφος και φιλέλληνας Γκαίτε «οτι είναι ο νους και ή καρδιά δια τον άνθρωπον, είναι και ή Ελλάς δια την ανθρωπότητα.». Έτσι ο γενναίος πολιτισμός της Ευρώπης; είναι αδύνατον να νοσθῇ χωρίς την αρχαία Ελλάδα. Ο Παρθενών των Αθηνών και ή Κνωσός της Κρήτης είναι ψυχή και βίωμα, διαμάντι και γροαντής. Η άκτινοβολία από τη ζωή της Ακρόπολης, είναι άτελεύτητος στους αιώνας, το έγερτήριο σάλπισμα, από τα πεδία του Μαραθώνα, φθάνει, ως τα τριόβαθα της ψυχῆς των πολεμιστών στην Κορέα. τα δλόγλυκα και δλόσοφα λόγια, που άφησε στη ζωή του ο σοφός μας Σωκράτης, είναι ή μεγαλύτερη δύναμη στους διασκόλους και στους μύστες, της σημερινῆς φιλοσοφίας. Γλυκειά μας Ελλάδα! Πανάκριβη μάνα! Πόσα κανείς δεν θάλεγε προκειμένου να σε γνωρίσει στον άνίδεο κόσμο. Όμως έγω κουράστηκα, για τούτο σταματώ...

ΧΑΤΖΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
Μαθητής Ηβ Κλασσικού Χανίων

ΤΙ ΟΦΕΙΛΩ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Στήν μεγάλη, στήν υπέροχη Ελλάδα, στήν πιό γλυκεία πατρίδα του κόσμου, είμαι δούλη εγώ και κάθε Έλληνας.

Όλα μου τάδωσε αυτή κι' όλα εγώ σ' αυτήν τὰ δίδω. Ψυχή και σώμα, καταγωγή κι' ελευθερία. Όλα αυτή μου τάδωσε κι' είναι δικά της όλα.

Τό σώμα μου ώσπου εγώ νά ζώ και τό πνευμά μου, αν είναι άθάνατο τό πνεύμα, αιώνια θάναι δικό της. Αν υπάρχει εγώ στον κόσμο τό οφείλω σ' αυτήν. Αν ξέρω νά μιλώ, αυτή μ' έμαθε. Σ' αυτήν οφείλω τό ότι μιλώ Έλληνικά, την πιό πλούσια και ωραία γλώσσα. Την γλώσσα που μιλεί συγχρόνως στήν πιό άκαλλιέργητη και άγρια ψυχή και στήν πιό ευγενική και μεγάλη, από τότε που ή Ελλάδα γέννησε κι' έφερε στο φώς την Άνθρωπότητα, μέχρι που θά υπάρχει ζωή στον κόσμο. Και ζωή θά υπάρχει πάντα.

Αν δέν μιλώ σήμερα Άρβανίτικα ή Τούρκικα, σ' αυτήν τό οφείλω. Στήν Μάννα του Αδαμάντιου Κοραή και του Ρήγα Φεραίου, στήν Μάννα του καλόγερου και του φτωχού παπά, στήν Μάννα μου! Σ' αυτούς που με πόνω και με στερήσεις φύλαξαν επί 400 χρόνια, τίμια, κάθε ελληνική λέξη, κάθε συλλαβή, κάθε γράμμα.

Αν σήμερα είμαι ελεύθερη, αν είναι ελεύθερο τό πνεύμα μου νά πετάξω όπου θέλει και τὰ πόδια μου νά πατήσουν όπου θέλουν, τό οφείλω σ' αυτήν, στήν Ελλάδα! Και πλέκονται έδώ δυό Ελλάδες! Η Ελλάδα—γρή και ή Ελλάδα πνεύμα. Και πολεμά ή μιά γιά την άλλη.

Έδώ πολέμησαν κι' οι δυό! Για νά είμαι εγώ ελεύθερη στο πνεύμα και στα πόδια αγωνίστηκαν κι' οι δυό μαζί! Κι' είναι τόσο πλατειά ή Έλευθερία, τόσο άκριδή, τόσο μεγάλη, που δέν μπορώ νά πω ούτε αυτά που λέει εκείνη στήν ψυχή μου. Έλευθερος! Τι άλλο θέλει κανείς γιά νάνα ευτυχισμένος; λεφτά; μά δσα κι' αν έχω, ή Έλευθερία είναι πιό άκριδή! Υγεία; μά χωρίς την Έλευθερία, ως τό πω καθαρά δέν άξίζει!

Αυτό τό δώρο λοιπόν μου άφησε κληρονομιά ή Ελλάδα νά τό φυλάξω κι' εγώ!

Αν είμαι Έλληνίδα κι' αν είμαι υπερήφανη γιά την καταγωγή μου, τό οφείλω σ' αυτήν. Στήν Ελλάδα. Είμαι υπερήφανη γιατί στήν πατρίδα μου την χώρα, που στήν παγκόσμια συναυλία του πολιτισμού έπαιξε τό πρώτο κομμάτι. Όταν αυτή έχτιζε ένα Παρθενώνα, όταν είχε μιá Όλυμπία, ένα Περικλή, οι άλλοι λαοί ζούσαν άγριοι μέσα στα δάση, κυνηγούσαν μέ ρόπαλα κι' έτρωγαν τούς συνανθρώπους των.

Τότε ή Ελλάδα, ή πατρίδα μου κράτησε διάχυτη την λαμπάδα του πνεύματος και έφώναξε μέ τό στόμα του Σωκράτη, του Πλάτωνα και του Περικλή, μέ τις νίκες των Περσικών πολέμων και μέ την μεγαλόπνοη δημιουργία του Αλεξάνδρου, «έλατε»!

Έχω πατρίδα μου την χώρα που έφερε σέ φώς

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

—Την μεγαλύτερη φωνή την έχει ένα πουλί της Βραζιλίας που τό λένε Κακατού, έχει την έντασιν σφυρίκτρας ενός θαποριού.

—Στήν Βραζιλία υπάρχουν τὰ μνημεία των άνησυχών ψυχών. Είναι κτισμένα μέ άψίδες γιά νά επιτρέπουν ες τις βυχές των νεκρών νά εισέρχονται και νά εξέρχονται.

—Τά πιό συχνά όνόματα του κόσμου είναι δύο ήτοι: τό «Αδγκ» και τό «Ουάνγκ». Αυτά τὰ δύο όνόματα έχουν περισσότεροι από 150.000.000 Κινέζοι.

—Είς την Κίνα ο δολοφόνος τιμωρείται δια στραγγαλισμού και ή οίκογένειά του είναι υποχρεωμένη νά πληρώνη κατ' έτος ένα ώρισμένον ποσόν.

—Ο μεγαλύτερος ούρανοξύστης του κόσμου είναι τό κτίριον «Αντερμπιληγκ» της Αμερικής.

—Είς τό μουσείον του Λενινγκράντ της Ρωσίας υπάρχει τό αρχαιότερον χαρτονόμισμα, είναι κινέζικο και ή εκδοσίς του χρονολογείται από 3.000 έτών.

—Ο ύψηλότερος άνθρωπος του κόσμου είναι ο Όλλανδός Γιάν Βαν Άλμπερτ, τό άνάστημα αυτού είναι 2,68μ. ζυγίζει 160 κιλά και είναι σήμερα 50 έτών.

—Τά δατρακα των στρειδιών περιέχουν: άλουμίνιον, χαλκόν, σίδηρον, μαγνήσιο, νερό, χλωρίνη, διοξειδιον του άνθρακος, νίτρο.

—Η Βενετία είναι κτισμένη επάνω σέ 172 νησάκια, έχει 378 γεφύρια και πληθυσμόν 250.000 κατοίκους.

την Άνθρωπότητα, που είναι σήμερα τό είδωλο του κόσμου. Έχω πατρίδα την Ελλάδα που πολέμησε μέ χίλιους τρόπους και μέ πόνω γιά νά σώση πάλι την Ελλάδα. Και άπορούν άκόμη πώς έγινε νά σωθής ο Έλληνισμός ύστερα από τόση σκληδιά. Έχω πατρίδα μου την χώρα που έχει την πιό λαμπρή ιστορία του κόσμου και μαζί μέ όλα κι' ένα στενό των Θερμοπυλών, μιá Σαλαμίνα, ένα Μαραθώνα, ένα Παρθενώνα... ύστερα ένα μεγάλο Αλέξανδρο, ένα Κωνσταντίνο, ένα Βυζάντιο, ένα είκοσιένα, μιá Αγία Λούρα και τέλος ένα ΟΧΙ!

Έχω πατρίδα μου την πιό ωραία χώρα του κόσμου, που αναπαύεται τό μάτι και ή ψυχή αντικρύζοντας κάθε σημείο της κάθε γωνιά της! Χωρίς μέγαλα, χωρίς θόρυβο! Όλα της άπλά, φυσικά, υπέροχα:

Αν έχω πατρίδα αυτήν την χώρα, αν έχω τέτοια πνευματική καταγωγή, αν είμαι ευτυχισμένη τώρα, τό οφείλω σ' αυτήν! Στήν Ελλάδα!

Αν πλουτίζω τις γνώσεις μου τώρα, αν μορφωθώ περισσότερο άργότερα, τὰ οφείλω σ' αυτήν. Μόνο σ' αυτήν.

Και ή ψυχή μου πλημουρίζει από ευγνωμοσύνη, αγάπη και μιá ύπόσχεση: Νά είμαι άφωτισμένη γιά πάντα σ' αυτήν.

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ ΣΟΦΙΑ

Τάξις Ζ' Γαλλική

Στην ρίζα ενός καταπράσινου βουνού, που στην κορυφή του είναι σαν κορώνα ένα μικρό γλαρό εκκλησάκι, τρέχουν κρυστάλλινες πηγές που τα γάργαρα νερά τους ξεπερνούν το άσπρη.

Μέσα τους καθρεφτίζονται τα κυπαρίσσια, οι λεύκες και τα πλατάνια που δίδουν στο γραφικό αυτό τοπίο την θέα μικρού παραδείσου. Τα δένδρα, τα φυτά και οι θάμνοι σχηματίζουν μία γραφική γέφυρα, που θα την ζήλευε και ο καλύτερος ζωγράφος. Κάτωθεν αυτής σιγορρέουν τα ήσυχα νερά του ποταμού αφήνοντας τους γλυκύτερους και μελωδικότερους ύμνους. Όλα είναι καταπράσινα. Ο κισσός έχει αγκαλιάσει τους κορμούς και κλάδους των κυπαρισσιών και πλατάνων. Δένδρα και θάμνοι πλεγμένα γλυκοψιθυρίζουν ένα άτελείωτον ύμνον. Πολύχρωμες πεταλούδες και λογής λογής πουλιά θρονιάζονται μέσα στην γοητευτική αυτή τοποθεσία. Τίποτε το γυμνό. Σ' όλα έχει απλωθή το βελούδινο χρώμα του πρασίνου. Τ' αηδόνια καθισμένα ψηλά στον κισσό με το γλυκό μουρμούρισμα του ποταμού με το απαλό θρόισμα των δένδρων αποτελούν μια αρμονική ορχήστρα. Ολοπόφυρος ο ήλιος κατά το δειλινό χρυσώνει τα πάντα. Όλα γίνονται ροδόχροα δένδρα και φυτά, νερά και θάμνοι. Το πρόσωπό σου χαϊδεύει απαλά η αύρα, οι δέ κλώνοι των δένδρων σου γλυκοφιλούν το μέτωπο.

Βουβός στέκεις και παρατηρείς το μαγικό αυτό τοπίο που σου φέρνει στη μνήμη για λίγο τον παράδεισον του Αδάμ. Δεν χορταίνει το βλέμμα να βλέπη, παντού στρέφεται, όλα τα παρατηρεί. Πήγαινε και σύ με την φαντασία σου και ζήσε για λίγο στον μικρόν αυτόν παράδεισον.

Ι. ΚΑΣΣΩΤΑΚΗΣ

Γ. Α. Ρεθύμνης

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΝΕΑ

1) Η μικρούλα μαύρη Ρόστελ Τζόνς ηλικίας 14 ετών έσωσε από τις φλόγες 16 άτομα. Ήταν η πρώτη που αίσθανθηκε ότι το σπίτι τους έπιασε φωτιά. Ξύπνησε άμέσως τους 16 ενοίκους του σπιτιού, έσωσε τον μικρό αδελφούλη της, βοήθησε να σωθούν και τ' άλλα μέλη της οικογενείας της αλλά όταν ήλθε η σειρά της να σωθή, την εγκατέλειψαν οι δυνάμεις της και χάθηκε στις φλόγες !!!

2) Ο Γκν Ντινιέ, ένας μαθητικός 12 χρόνων, περνούσε με την μητέρα από ένα σπίτι, όταν αίσθανθηκε την μυρωδιά πετρελαίου. Χωρίς να χάση καιρό σκαφαλώνει τον φράχτη και μπαίνει στο σπίτι. Βρίσκει μία γυναίκα και τρία παιδιά λιπόθυμα. Σπάζει το τζάμι και μπαίνει μέσα άερας. Φώναξε το θυρωρό και σπάσανε μαζί την πόρτα και έβγαλαν έξω τα τέσσερα άτομα. Η μητέρα και τα τρία παιδιά της ήταν γερά, μόνο το μικρό ηλικίας 8 ετών ήταν πεθαμένο.

ΜΑΡΙΚΑ Ε. ΣΕΡΒΑΚΗ

Γυμνάσιον Νεαπόλεως

(Χαρισμένο στα μαθητικά νιάτα με τόσο νεοταλγώ)

"Ω ! Περιοδικό που στίς σελίδες σου ένα κομμάτι κλείνεις της ψυχής μου
Σε χαιρετώ ! Ξανά μου θύμησες
ευτυχισμένα χρόνια της ζωής μου.

Μαζί σου ήρθαν απόψε στ' γραφείο μου
παλαιοί μου συνεργάτες—πάντα φίλοι
και παρευλαύνουνε στη μνήμη μου όπως κάποτε
κάτω από κάθε μία δική σου στήλη.

Το Λουλουδάκη βλέπω το Θεόδωρο
απ' το τυπογραφείο να σε κομίζει
και περπατή καμαρωτός και λέει ανέκδοτα
ή ένα ρεμπέτικο τραγούδι ψιθυρίζει.

Κι' άλλοτε στίχους ή χρονογραφήματα
σκαρώνει για χατήρι σου γοργά
μ' όλους γελά και σατυρίζει τους
όμως και τον εαυτό του δεν ξεχνά.

Μα να κι' ο Γωργάκης ο ταμίας μας
που πάει τις συνδρομές για να ζητήση
μά οι άναγνώστες δύσκολα συνδράμουνε
κι' ιδρώνει, στη ζωή να σε κρατήση.

Μα κάποτε αφήνει το ταμείο του
και τη μαθητική ζωή σκιτσάει
με τέχνη, μαεστρία και διάθεση
και χιούμορ που'χει ευγένεια και χάρη.

Μα να κι' ο Μπούλακας που φέρνει σου
μελέτες για το Σκίπη, Παλαμά, Δημοτικό...
μά και γιορτή καμιά δεν αφήνε
δίχως να γράψη πανηγυρικό.

Κι' ο Δαμιανάκης φέρνει σου τραγούδια του
φθιάχνοντας με καμάρι τα γυαλιά του
να κι' ο Μπουζάκης με κομμάτια διαλεκτά
κι' ο Τωμαδάκης με τ' αθλητικά του.

Και τη σελίδα με τα μαθηματικά
βλέπω να σου φροντίζει ο Μπονάτος
κι' ο Μαντωνάκης φθάνει με τ' άστείο του
μά κι' ο Σηφάκης κάτι φέρνει σου τρεχάτος.

Να κι' ο Συμπράκης τη γλυκότητα
τη λύρα κρούει και φέρνει σου από πέρα
τραγούδια μουσικά και σιγαλόφωνα
γεμάτα πόθο να φανή ή «καινούργια μέρα» ..

"Ω ! Περιοδικό μου απόψε γέμισες
μ' όρες άξέχαστες τη μοναξιά μου
φίλους αγαπημένους μου'φερες
απόψε αθόρυβα κοντά μου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΟΥΤΣΑΔΑΚΗΣ

Απόφοιτος Β. Γυμνασίου Χανίων

Στην τελευταία τάξη του Γυμνασίου είχε βάλει η καθηγήτρια κάποτε για έκθεσι το θέμα «Τι θα γίνω ή κάθε μιά σας όταν τελειώσω το Γυμνάσιο». Οι πέννες έτρεχαν ακούραστες πάνω στις κόλλες περιγράφοντας τον πόθο της καθημιάς. Ώραιο το θέμα! Εύκαιρία για μεγάλα σχέδια και γυάλινους πύργους. Σκυμμένες όλες στα θρανία τους, στο τέλος μάλιστα της σχολικής ζωής, έπλαθαν τα καλύτερα όνειρα για το μέλλον που απλώνεται μπρός τους.

Δεν άφησαν κανένα επάγγελμα που να μη το συμπεριλάβουν στους ρεμβασμούς της έκθεσέως: Έγώ θα γίνω χειρουργός, εγώ γεωπόνος, εγώ χημικός, μηχανικός, ποιήτρια, και όλες οι έκκεντρικότητες. Εύτυχώς που βρέθηκαν και μερικά πρακτικά μυαλά που δεν έχασαν την μεγάλη τους αποστολή: «Εγώ θα γίνω νοικοκυρά!». Μα ανάμεσα από όλα αυτά τα μυαλά που σχεδίαζαν τόσα και τόσα ξεχώριζε ένα. Δεν είχε γράψει κατεβατά ολόκληρα. Τέσσερες λέξεις μόνο: «Θέλω να γίνω χριστιανή νοσοκόμος». Αυτό μόνο. Κι' από κάτω είχε ζωγραφίσει μια μπλουζα και μια ποδιά νοσοκομειακή.

Ήταν η Μάρθα, που σε τέσσαρες λεξούλες έκλεινε τον πόθο που πλημμύριζε την καρδιά της. Περισσότερες δεν μπορούσε να εκφράση. Ποιός όμως θα την καταλάβαινε; Τι θα καταλάβαιναν οι μεγαλοϊδεατίσες επιστήμονες από τον κρυφό πόθο της Μάρθας; Και η Μάρθα το φύλαγε κρυφό στην καρδιά της. Το είχε πη μόνο στην αδελφή ή φίλη της. «Θέλω να υπηρετήσω στο έργο αυτό το ταπεινό. Θέλω να αφιερώσω την ζωή μου ολόκληρη σ' αυτό. Μέσα στην αφάνεια με την μπλουζα της νοσοκόμου. Ζωσμένη πάντα την ποδιά. Να βοηθάω τους πονεμένους. Να υπηρετώ τ' αδέρφια μου, τ' αδέρφια του Χριστού, τον ίδιο τον Χριστό στο πρόσωπο των ασθενών. Τι καλύτερη δουλειά; Σάν την Μάρθα. Σάν εκείνη να περιποιηθώ κι' εγώ το Χριστό μου. Τι χαρά να πέφτω κάθε βράδυ στο κρεββατάκι μου, μέσα στο ήσυχο δωμάτιο ενός νοσοκομείου, κουρασμένη στα χέρια και στα πόδια γιατί άξιώθηκα να υπηρετήσω τα πονεμένα αδέρφια—ακόμη καλύτερα τα μέλη του σώματος Έκείνου».

Δεν την ξιπάζουν τα γυαλιστερά επαγγέλματα. Δεν ανταλλάσει με τίποτε την μπλουζα και την ποδιά. Αν ήμουν άνδρας θα πήγαινα να κηρύξω το Εὐαγγέλιο σε μέρη μακρινά. Είμαι γυναίκα! Άλλά γιατί να πάω μακριά; Θα υπηρετήσω το Χριστό με την αγάπη μέσα στα άουλα του πόνου. Σάν την Μάρθα, την αδελφή του Λαζάρου. «Η αγάπη κι' η θυσία που έμπνέει ο Θεάνθρωπος είναι η έλπίδα της αύριον!

ΧΡΙΣΤΙΝΗ ΛΑΒΕΝΤΕΛΗ

τάξεις Ζ' Γαλλικής Σχολής

Πάλι τα ίδια και σήμερα. Αποκαμωμένος από το πολύωρο παιγνίδι και τις ατέλειωτες βόλτες στο μεγάλο δρόμο ξαναγύρισα άργά το βράδυ στο σπίτι μου. Ή ίδια πάντα άκαταστασία βασιλεύει στο τραπέζι μου.

Τετράδια και διβλία ανακατωμένα φύρδην—μίγδην με αναγκάζουν να επιχειρήσω κάποια τακτοποίηση για να περάση άλλως τε κι' η ώρα μου. Όσο για μελέτη δεν σκοτίζομαι πολύ. Προτιμώ να ξεσκονίζω τα διβλία παρά να τα διαβάζω.

Σε μια στιγμή όμως το μάτι μου πέφτει στο πρόγραμμα. «As το κυτάξω, σκέφθηκα. Διαβάζω με θαρρεσιμάρκα. «Ψρολόγιον πρόγραμμα μαθημάτων». «Τετάρτη 2—3 Γαλλικά». Η κωμωδία θ' άρχιση πάλι την πρώτηην ώρα σκέφτομαι. Τα Γαλλικά μās έλειπαν τώρα, αφού δεν ξέρουμε καλά—καλά ούτε την γλώσσα μας. «3—4» Γεωγραφία χαμένος κόπος σκέφτομαι. Δεν τον χαλαλίζω. Τώρα ή διεθνής κατάσταση είναι ρευστή και τα σύνορα των Κρατών δεν έχουν την όριστικήν τους διαμόρφωση. Θα περιμένω λοιπόν να παγιωθή ή ειρήνη και τότε έχω καιρό για Γεωγραφίες... «4—5» «Ξενοφώντος Κύρου άνάθαις» Για σταμάτα να δώ την εισογραφίαν του. Την κοιτάζω καλά—καλά. Βρέ τον άγριομούρη κοίτα μία μούρη, και μās έχει δάλει σε τέτοιες φασαρίες, τι ήθελε να γράψη αυτά τ' άρχαια και τρέμω κάθε μέρα. Τώρα θα σε σιγουρίσω εγώ, και τον κάνω δύο κομμάτια. Δεν διαβάζω σήμερα τί πάη να πη. Την άλλην ήμέραν πήγα στο σχολείο. Μπήκα στην τάξη και ένας φόβος με κρατούσε σφιχτά στην καρδιά. Πέρασαν οι ώρες καλώς άλλά ή τελευταία ώρα των αρχαίων πήγε άνάποδα. Με φώναξε στο μάθημα. Καθώς επήγαινα άκούω, «που είναι το τετράδιό σου» «δεν έγραψα άπαντώ». Το διβλίο σου «το έχασα». «Τι έρχεσαι τότε να κάνης, κάθησε κάτω». Καταντροπιασμένος τότε έφυγα. Και συλλογίζομαι πώς ποτέ δεν πρέπει να το ξανακάνω. Αυτό μου έγινε μάθημα, σ' έλλη μου την ζωή θα το θυμάμαι.

ΝΟΤΗΣ ΚΟΤΣΟΛΙΟΣ

τάξεις Δα Β.Γ.Χ.

ΜΑΤΕΙΑ

Νοσταλγημένο μου χωριό πώς με μαγεύεις πάλι από το ήλιοβασιλέμα φωταστεφανωμένο ξεφαντωμένα φαίνονται τα τουφερά σου κάλλη μοσκοβολās, απ' την πνοή της αύρας μυρωμένο

Πόσο γλυκειά είν' ή ζωή μες στη μαγεύτρα φύση πώς νανουρίζουν την ψυχή αιθέριες μελωδίες το άργυροξημέρωμα προσμένει να γυρίση ή πλάση που σκεπάστηκε μ' άμέτρητες μαγεύες.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΙΩΑΝ. ΚΟΥΡΙΝΟΣ

Γυμνάσιον Αγίου Νικολάου ΚΡΗΤΗΣ

Καρμπουρνιώτην Γεώργ
Π. Ηρ 'Εγκρίνεται.

Σπυριδάκην Στυλ. Ζ Κλασ.
οικοῦ. Ἡ μελέτη σου καλὴ καὶ διαφωτιστικὴ. Τέτοιες μελέτες προτιμοῦμε ἀλλὰ πὺδ περιοριστικὰ καὶ πλήρεις. Τὸ φιλικὸ μας καὶ καθ' ὅλα ἄξιο Ἀ' Γυμνάσιο πρέπει νὰ μᾶς δώσῃ καλὰς συνεργασίας. Ἡ προσπάθεια εἶναι κοινὴ, καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καμμιά φιλοδοξία καὶ ζήλεια. Σὰς καλοῦμε νὰ συνεργαστοῦμε στὴν κοινὴ αὐτὴ καλλιτεχνικὴ κίνηση. Εἰς τὸ Γυμνάσιόν σας περιμένομε εὐρύτερη κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ. Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀδράνεια; Εἶναι τιμὴ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου νὰ διατηρήσῃ καὶ νὰ βελτιώσῃ ἓνα μαθητικὸ περιοδικό.

Βασιλάκην Θεοχ. Ζ' Κλασ
οικοῦ. Τὰ ἴδια λέμε καὶ σὲ σένα —Τὸ χρονολογικόν σου σὰν χρονολογικόν ὑστερεῖ—Μπορεῖς ὅμως νὰ γράψῃς καλύτερα.

Μαρακάκην Γεώργ Α'
Γυμν. Χανίων. 'Εγκρίνεται. Θέλει ὅμως διόρθωμα σὲ μερικὰ σημεῖα. Σὰς παρακαλοῦμε τέτοιες ἐργασίας νὰ τίς δίνετε εἰς τοὺς καθηγητάς σας νὰ τίς πρωτοκυττάξουν.
Ὀρνεράκην Ζωὴ Γ. Θ. Χ
Μαυρομμάτη Μαρ. Γαλλ.
Σχολή Η' τάξ. Σημαντηράκην
Ζιλδα Η' Γαλλ. Σχολή 'Η συνεργασία σας ἐγκρίνεται.

Βακαλαουνάκην 'Εμμ. Δα
Β. Γ. Χ.

Μαυρομματακὴν Νικόλ.
Ζ' Α. Γ. Χ.

Κατσόλιον Νότην Δα Β.
Γ. Χ 'Εγκρίνονται.

Ἀποστολάκην Θεανοῦλα
Γα Γ. Θ. Χ. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ μικρὴ μας ἀναγνώστρια. Ὁ σκοπὸς μας εἶναι νὰ σᾶς χαρίσωμε ἓνα ὠφέλιμον καὶ διασκεδαστικὸ περιοδικό. Τὸ ἀνέκδοτο καλὸ.

Φραγγεδάκην 'Αντ. Ηγ
Πρ. Τὸ Κρητικὸ ἀνέκδοτο θέλει διόρθωμα.

Δρακάκην Λουκία Ηα
Γ. Θ. Χ. Εὐχαριστοῦμε διὰ τὸ ἔμμετρον σου ποιηματάκι πρὸς τὴν «Μαθ. 'Ηχώ». Στείλε μᾶς κανένα ἄλλο μιὰ καὶ φαίνεται πὺς ἔχεις ταλέντο.

Παπαμαρκάκην Αἰκατερί
νη Ηρ Γ. Θ. Χ. Τὸ θέμα καλὸ. Ξαναστεῖλέ μας τὸ ὅμως σὲ κόλλα τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἀπὸ μιὰ μεριά μὲ περιορισμό.

Χαλακατεβάκην Εὐτυχία
Στ' Γυμν. Παλαιοχώρας. Τὸ θέμα καλὸ. Ὑστερεῖ στὸ μέτρο. Στείλε μᾶς ἄλλο.

Μαδριανάκην Εὐάγγ. Ζβ
Πρ Β. Γ. Χ Ὑστερεῖ στὸ μέτρο

ΕΥΘΥΜΟ

ΔΙΑΚΟΜΕΣ

Τὰ Χριστούγεννα καὶ πάλι ἦρθαν τοῦ πενηντατρία. Νὰ πετάξω τὰ βιβλία καὶ ν' ἀφίσω τὰ θρανία.

Κι' ἔτσι ξέγνοια νὰ τὸ ρίξω στὸ χορδὸ στὸ φαγοπότι. Γιὰ νὰ ξαναβρῶ τὸ κέφι καὶ τὴν ὄρεξι τὴν πρώτην.

Μ' ἔχουν πιά παραζαλίσει τὰ μαθήματα τὰ τόσα
Κι' ἔτσι πᾶν νὰ μοῦ ἀλλάξουν καὶ τὴν πίστη καὶ τὰ φῶτα.

'Εβαρέθηκα τ' ἀρχαῖα καὶ τὴν τριγωνομετρίαν. Τὴν Γυμναστικὴν τὰ νέα καὶ ἰδίως τὴν χημείαν.

Εἶμαι ἀκόμῃ ἐναντίον Ἱερῶν καὶ Ἱστορίας λογικῆς καὶ τῆς Ἀλγέβρας καὶ κατὰ γεωμετρίας.

Εἰς τὰ ἄλλα δίχως ἄλλο δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θ' ἀριστεύσω σ' ὅλα καὶ θὰ πάρω καὶ βραβεῖα.

Δὲ μπορῶ πιά νὰ διαβάζω γιατί' ὁ νοῦς μου τρέχει πάλι, στίς διακοπὲς ποὺ φθάνουν κι' ἔχω μιὰ χαρὰ μεγάλη.

Θὰ τ' ἀφίσω τὸ σχολεῖο καὶ θὰ τ' ἀποχαιρετήσω, κι' ἴσως ὅπως πάει τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ μὴν ξαναπατήσω.

ΖΩΗ ΟΡΝΕΡΑΚΗ
Ηγ' Πρ, Γ. Θ. Χ.

καὶ συνοχὴ νοημάτων. Παρατηροῦμε μιὰ προδιάθεση.

Σκρέκα Μαίρην Ζβ' Κλ
Γ. Θ. Χ Καλαχατζάκην 'Εμμ.
Ηρ Κλασ. Α. Γ. Χ.

Τὰ καλὰ καὶ αὐθόρομητα λόγια σου μᾶς ἐνθαρρύνουν. Τὸ περιοδικὸ δὲν ἀνήκει σὲ ἓνα Γυμνάσιο εἶναι ὄργανο ὅλων τῶν μαθητῶν τῆς Κρήτης. Ἡ συνεργασία σου ἐγκρίνεται.

Καρατσώλην Γεώργ. τάξ.
Η' Γυμν. Ἱεραπέτρας Δεχόμαστε εὐχαρίστως κάθε συνεργασία σας. Περιμένομε. Τὸ Γυμνάσιόν σας τὸ θεωροῦμε ἀδελφικὸ καὶ δὲν τὸ ξεχνᾶμε ποτέ.

Ζαϊμάκην Μάρω 'Εμπορ.
'Ηρακλείου. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ τὸ τόσο ἐνδιαφέρον. Σὰς θυμόμαστε πάντοτε καὶ μὲ εὐχαρίστησὴ μᾶς θὰ πέρασε συνεργασία καὶ νέα σας.

Χαλακατεβάκην 'Ιακ. Ζγ
Πρ. Τὸ θέμα καλὸ. Ἄν μπορῆς νὰ τὸ συντομέψῃς.

Χαζηράκην 'Ιωάνν. Ηγ.
Πρ.—ἐγκρίνεται **Διακουλάκην**
'Εμμ. Στ.α Β. Γ. Χ. Ὁ διάλογος μακρὸς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ.

Μαθιουδάκην 'Εμμ. Ηρ.
Πρ. «ὁ 'Χειμώνας» προχειρογραμμένο. Στερεῖται λογοτεχνικοῦ ὕψους.

Χαριτάκην εἰρήνη Ηρ. Γ. Θ.
Τὰ ἀνέκδοτα καλὰ. Τὸ ποιηματάκι ἐλάβετε ἀργά. Πάντως καλὸ.
Τζιγκουδάκην 'Ιωάννα Ζβ.
Κλ. Γ. Θ. Χ. Τὸ ποιηματάκι καλὸ. Τὸ ἐλάβετε ἀργά.

Κουτρούλην Π, Γ. Β. Α. Γ.
Χ. Τὰ ἀνέκδοτα καλὰ.

Ντιγριντάκην 'Ιω. Δ. τάξ.
ἐκκ. Σχολή; Τσίκαν (Κων)νον Ζγ. Πρ., Ἀθητάκην Ἑλένη Ηπρ. Γ. Θ. Χ., Παρδαλάκην Κλεομένην Σ. Τ. Β. Α. Γ. Χ. Ὀρνεράκην Ζωὴ Ηγ. Πρ. Γ. Θ. Χ. Λεντάκη Νίκη Ηα. Γ. Θ. Χ., Κωσταριδάκην Ἑλευθ. Ζ. Κλ. Α. Γ. Χ. Κακαβελάκην Γεώργ. Εα. Α. Γ. Χ., Κοκολογιάννη Στέλλα. Η! τάξ. Γυμν. Βουκολίων—'Ελάβετε τὴν συνεργασία σας καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Ἡ συνεργασία σας ἐγκρίνεται—Δυστυχῶς τὴν χριστουγεννιάτικην ὕλην, ἐλάβετε ἀργά.

Τὸ ἴδιο γράφομε καὶ γιὰ τοὺς πα-
ρα κάτω συνεργάτες μας ποὺ μᾶς
ἔστειλαν Σριστουγεννιάτικη ὕλη.

Γιάννην Δρυλλεράκην, Γ. Γ. Νεαπόλεως Τσερκάκη Κατίναν
Ζγ. Γ.Θ.Χ. Δασκάλειν Γ. Σ.Τ.Β.
Χ. Καλογρίδου Ἀθ. Ζα Κλ. Γ.Θ.
Χ. Γεωργούση Γεωργ. Γυμν. Νεα-
πόλεως Μαρία Π. Α.Σ.Ο.Ο.ΧΑ.
—Γραμματικὰ ἔμμ. Γυμν. Νεαπόλεως,
Φιλλὰν Ἀγγέλου Ἐυκλ. Σχολῆς Μανουσάκη Νικ.
Γυμν. Χαλαιοχώρας, τοὺς ὁποίους
γιὰ τὴν προθυμίαν τοὺς πολὺ εὐχα-
ριστοῦμε καὶ τοὺς βεβαιώνομε ὅτι
ἐιλικρινὰ λυπούμαστε ποὺ μὴ τόσο
ἐκλεκτὴ συνεργασία δὲν θὰ δημο-
σιευθῇ Περιμένομε ἄλλη ἐπίκαιρη
συνεργασία τοὺς.

Παπαδάκη Γ. ΣΤ' ἔμμ.
Ἰερππέτρας ἔλαβαν τὶς ἐπιστο-
λές σου καὶ τὴν συνεργασίαν σου. Σὲ
εὐχαριστοῦμε πολὺ φίλε μας.

Ἀναστασάκη Ν. Ηα Πρ.
τὸ θέμα καλὸ κακογραμμένο ὅμως.

Μαμιδάκη Νικ Η.Β. Πρ.
τὸ θέμα καλὸ.

Μαλατάκη Καίτη Σβ. Γ. Θ. Χ. Καλό.

Μουντάκη Κ Ζ.Β. τὰ ἀ-
νέκδοτα χωρὶς ἐνδιαφέρον.

**Λεβεντέλη Χριστίνη Ζ' Γαλ. Σχο-
λῆς. Ξενάκη Θεοδ. Η. Πρ. Μαυ-
ρομμάτη Μαρ. Η. Γαλλικῆς. Σφα-
κιωτάκη Μάρια Γ.Θ.Χ. Ἀνδρου-
λάκη Σοφία Ζ Γαλλ. Σχολῆς. Ἀν-
δρουλάκη Δημ. Στ Β.Γ.Χ. Κατω-
τάκη Ἰω. Γυμν. Ρεθύμνης. Σπυρ-
κή Κική Η' τάξ. Γαλλ. Σχολῆς.**

Ἡ συνεργασία σας ἐγκρίνεται.
Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν φιλότι-
μη προσπάθειαν.

Βασιλάκη Θ. Ζ. Κλασ. Α' ΓΑΧ
Μᾶς ἐνθουσιάζει τὸ φιλικὸ σου
γράμμα. Θέλομε τὴν συνεργασία
σας καὶ εὐρεῖα κυκλοφορία τοῦ πε-
ριοδικοῦ στὸ γυμνάσιό σας γιὰ νὰ
πραγματοποιηθοῦν αὐτὰ ποὺ γρά-
φηκαν ὥστε νὰ ὑπερφηανεύεται ὁ
μαθητικὸς κόσμος τῆς Κρήτης γιὰ
τὴν πνευματικὴν του κίνηση καὶ
πρόοδο.

Μετσογιαννάκη Ρένα Ζ' τάξ.
Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

Πολὺ σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ
τόσο καλὰ σας λόγια. Δυστυχῶς τὸ
θέμα ὄχι ἐπίκαιρο πλέον. Στείλε
μας ἄλλο.

Παρκουδάκη Ἀρτέμ. Γυμν.
Βουκολιδῶν.

Θέλει διόρθωμα. Τὸ θέμα καλὸ.

Λιανουδάκη Ἐμμ. Γυμν. Πόμπιας.

Οἱ στίχοι σου ὑστεροῦν. Μελέ-

τησε προηγουμένως Ἡ παράδοση
γιὰ τὴν ἐπιτίλοφο ποὺ γράφεις κα-
κότεχνα γραμμένη.

Πατριάκη Κατίναν Κατ. οἰκ. Σχολῆς.

Ὑστερεῖ στὸ στίχο.

Συμβραγὸν Μ. Η. Πρ.

Ὁχι ἐπίκαιρο

Τσερκάκη Μάρια Στ Γυμν. Νεα-
πόλεως. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ γιὰ
τὸ καλὸ σου γράμμα. Τὰ ἀνέκδοτα
καὶ τὰ παιδικὰ νέα καλὰ.

Πλευράκη Κωστήν Γυμν. Ἱερα-
πέτρας.

Μᾶς ἐνθουσιάζει τὸ φιλικὸ σου
γράμμα. Δυστυχῶς τὸ Χριστουγεν-
νιάτικο ὄχι πλέον ἐπίκαιρο.

Δετοράκη Θεοχάρην. Γυμν. Κα-
στελλίου Πεδιάδος.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ καλὴ μας
φίλε. Τὸ γράμμα σου μᾶς ἐνθα-
ρρύνει. Εὐχαριστοῦμε ὅλους τοὺς
συμμαθητὲς καὶ συμμαθητοὺς μας
τοῦ γυμνασίου σας γιὰ τὴν φιλο-
προσώπῃ τους διάθεση καὶ τοὺς κα-
λοὺς καὶ εὐγενικοὺς καθηγητὲς σας.
Περιμένομε ἐκλεκτὴν συνεργασία ἀ-
πὸ τό τόσο φιλοπρόοδο γυμνάσιό
σας.

Φουντουλάκη Νικ. Γυμν. Βάμου.
Τὰ ἀνέκδοτα γνωστὰ.

**Κοκκολάκη Νικέλ. Γυμν. Ἱερα-
πέτρας.**

Τὸ «γὰρ σὰς» δὲν εἶναι ἐπίκαιρο.
Μπιλανάκη Δημ. Γυμν. Ἱεραπέτρας
Σὲ εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλους τοὺς φί-
λους μας τοῦ γυμνασίου σας. Τὰ
εὐθὺμα καλὰ.

Τσιχλάκη Δέσπ. Β' Α.Σ.Ο.Ο.Χ.Α.

Ἡ «Μπιζού» καλὸ σὰν θέμα, ὁ
στερεῖ σὰν εὐθυμογράφημα. Στεί-
λετέ μας ἄλλο.

Ἀρτεμάκη Ἐλευθ. Γ' Β.Γ.Χ.

Σὲ ἐπαινοῦμε γιὰ τὴν προσπάθειά
σου. Γράψε κάτι σύντομο καὶ εὐθυ-
μο ἀπὸ τὴ σχολικὴ ζωὴ.

Κουρασμένην Γεώργ. Η' Πρ.
Τὸ ποίημα ἄτεχνο.

**Σφακιωτάκη Γεώργ. Γυμν. Βου-
κολιδῶν.**

Σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ φιλικὰ
σου αἰσθήματα, γιὰ τὴν πρόοδο
τοῦ γυμνασίου σὰς συγχαίρομε.

Κοτσολάκη Θ. Δ' Γ.Δ.Χ.

Ὁχι ἐπίκαιρο πλέον.

Μπόλαρη Σοφία Γυμν. Θηλέων
Ρεθύμνης.

Μᾶς συγκινεῖ ὁ ἐνθουσιασμός
σας, καὶ ἡ πρόοδος στὸ γυμνάσιό
σας. Σὰς συγχαίρομε. Τὰ ζητηθέν-
τα φύλλα ἐστάλησαν. Περιμένομε
ἐκλεκτὲς καὶ πρωτότυπες συνεργα-
σίες.

Παπαδάκη Βασιλείον Η Κλ.
Γυμν. Ρεθύμνης.

Τὸ φιλικὸ σου γράμμα μᾶς ἐν-
θαρρύνει. Τοὺς φίλους μας τοῦ
γυμνασίου σας πολὺ εὐχαριστοῦμε.
Τὸ ποίημα καλὸ.

Σπανουδάκη Χρυσούλα Ζ Πρ. ΓΘΧ

Ἡ ἐργασία γιὰ τὸν Μπαχ καλὴ.
Θὰ σὲ παρακαλέσωμε νὰ μᾶς τὴν
ξαναστείλῃς πρὶν σύντομη καὶ μὲ
καθαρὰ γράμματα, δυὸ σελίδες τοῦ
διαγωνισμοῦ φτάνουν.

Παπατζιαννάκη Γεώργ. Ἐκκλ.
Σχολῆς.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ διὰ τὸ
ἐνδιαφέρον. Ἡ ἐργασία σου θέλει
διόρθωμα. Γράψε ἁπλὰ χωρὶς νὰ
προσπαθῇς νὰ φιλοσοφήσῃς.

Καλιδάκη Γυμν. Βάμου.

Σὰς εὐχαριστοῦμε πολὺ. Μᾶς ἐν-
θουσιάζει ἡ καλὴ σας διάθεση
πρὸς κάθε ὥρα καὶ εὐγενικό.
Χρονάκη Πόπη Γυμν. Ἱεραπέτρας.
Τὸ ποίημα πολὺ καλὸ, ἀλλὰ δυστυ-
χῶς ἐλήφθη ἀργά. Περιμένομε ἄλ-
λο. Μᾶς ἐνθουσιάζει ἡ πνευματικὴ
κίνηση τοῦ γυμνασίου σας. Σὰς
συγχαίρομε.

Χριστοδουλάκη Γεώρ. Ἐκκλ. Σχολῆς.

Σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εἰλικρινῆ
λόγια σου Ἡ «καμπάνα» καλὸ.

Σμπρεβλάκη Γεώργ. Γυμν.
Καστελλίου Πεδιάδος.

Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ. Τὸ ποιη-
ματάκι σου καλὸ. Ὁχι ὅμως ἐπί-
καιρο πλέον. Περιμένομε ἄλλο.

Εὐμορφιάδου Πόπη Ἐα Γ.Θ.Χ.

Καλὸ τὸ ποιηματάκι σου.

Τσιναράκη Ἀνδρ. Ζβ Γυμν. Βάμου

Τὰ ἀνέκδοτα καλὰ.

Ἀνδρουλιδάκη Ἀθ. Η' Γυμν.

Βάμου.

Μᾶς ἐνθουσιάζει τὸ γράμμα
σου. Μᾶς ἱκανοποιεῖ μόνον τὸ γε-
γονὸς ὅτι ἐπιτύχαμε στὸ ἔργο μας
καὶ ὅτι προσφέραμε στὸ μαθητικὸ
κόσμο τῆς Κρήτης, ἓνα ἀποκλειστι-
κὰ δικό του περιοδικό.

Σμπυράκη Στέλιον Ζγ. Πρ. Β.Γ.Χ.

Τὸ ὑπερσοφιστικὸ ποὺ μᾶς
ἔστειλες ὑπερξεπερνᾷ καὶ τὶς δικές
μας δυνάμεις γιὰ νὰ τὸ καταλάβω-
με, ἐκτὸς ἂν ἐγκρατεῖται ἡ ἐπιτυχία
τοῦ στὸ νὰ γράφῃς ὅπως τὸ μικρὸ
παιδάκι λέξεις καὶ φράσεις αὐτο-
τοσχέδιες χωρὶς συνοχή καὶ νόημα.

Περιμένομε ἄλλη συνεργασία σου.

Λεκάκη Ἐμμ. Ζ' Γυμν. Πόμπιας.

Σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ φιλικὸ
γράμμα σου.

Κασσωτάκη Γυμν. Ἀρρ Ρεθύμνης,

Κακουλάκη Νικέλας Ἐ' τάξ.

Γυμν. Ἱεραπέτρας, Γεωργούση Γε-
ωργιαν τάξ. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως,

Κούκουράκη Ἐμμ. Η' Γυμν. Βθ.

μου, **Παπαδάκη Γεωργ. Γυμν. Ἱε-**

ραπέτρας, **Κατρίτην Κων**νον Η' πρακτ. Γυμν. άρρ. Ρεθύμνης. **Βουλγαράκη**ν Έμμ. Γυμν. Ρεθύμνης, **Μαγουράκη**ν Νικ. Γυμνάσιον Παλαιοχώρας, **Λιανουδάκη**ν Έμμ. Γυμν. Πόμπιας. **Δυλλεράκη**ν Γιάννην Γυμν. Νεαπόλεως, **Μουτζακή**ν Κωννον και **Συντζουλακή**ν Στυλιανόν Γυμν. Κασσιέλλου Κισσάμου.

Σας ευχαριστούμε με όλη μας την καρδιά. τα τόσο φιλικά και γεμάτα παλμό γράμματά σας, άποτελούνε την τρανότερη άπόδειξη της επιδράσεως του περιοδικού εις τις μαθητικές ψυχές.

Φργκιάκην Γεώργιον Στ. Γυμν. Νεαπόλεως.

Τό ποίημά σου σάν άκροστιχίδα καλό. Όστερεί στο στίχο και μέτρο. Διά τό γράμμα σου και τα καλά σου λόγια πολύ σ' ευχαριστούμε. Χαιρετίζουμε ένα καλό μας φίλο.

Βουτσαδάκην **Απόστολον** Α' πόφ Β' Γυμν. Χαλίων.

Τό ποίημά σου μάς συνεκίνησε: Με πρώτη ευκαιρία θα τό δημοσιεύσωμε. Τούς ιδρυτές του περιοδικού μας δέν τους ξεχνούμε ποτέ. Με μεγάλη μας συγκίνηση πέρνομε κάθε τους γράμμα, πού όπως βλέπομε δέν μάς ξεχνούν και αυτοί.

Απαγνίσταμε σέ όσα γράμματα έλάβαμε μέχρι της 22 Δεκεμβρίου, πού όπως βλέπετε δέν είναι και λίγα.

Παρακαλούμε τους αγαπητούς μας συμμαθητές και συμμαθήτριες να μάς στέλνουν έκλεκτή και πρωτότυπη συνεργασία διορθωμένη άπο τούς καθηγητάς των. Όμολογούμε ότι άκόμη δέν μάς ικανοποιεί ή άποστελλομένη ύλη και άπο άπόψεως μορφής και περιεχομένου των θεμάτων. Άπο τό περιοδικό μας λείπει άκόμη νό διήγημα, τό χρονογράφημα, ή ζωηρά περιγραφή, οί μαθητικές έντυλώσεις και τό μαθητικό χιούμορ, ή έρευνα, τά διαφωτιστικά άρθρα, τό λυρικό και έπι θεωρησιακό τραγουδάκι, τό επί γράμμα, τό δίστιχο, ή λαογραφική και ήθογραφική έρευνα, τό επιστημονικό θέμα τά μαθητικά άνέκδοτα, τά παιδικά και μαθητικά νέα, ή σελίδα του άθλητισμού και των σπόρ.

Γιά όλα αυτά σας προκαλούμε και περιμένομε την συνεργασία σας, άφού μελετήσετε καλά τό κάθε θέμα.

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Αντωνακάκης Κων. Ηα' Πο., Δουρεντζάκης Άντ. Ηβ' Πο., Πολύμνια Γ.Θ.Χ. Γεωργεδάκης, Μαν. Ηα' Πο., Νικολάρας Δημ. Ζβ' Πο., Σοφία, Βολάνης Γεώργ. Ζα' Γυμν. Βάμου, Σταυρουλάκης Μιχ. Ε' 2ον Δημ. Σχ. Χαλίων, Άφένδρας Παν. Γ' 2ον Δημ. Σχ. Χαλίων, Τσιναράκης Άνδρ. Γυμν. Βάμου, Παπαμαθθαϊάκης Νικ. Η' Γυμν. Νεαπόλεως, Κουκουράκης Έμμ. Η' Γυμν. Βάμου, Μαιμιάκης Γεωργ. Ηβ' Πο., Προεστάκης Ιωάνν., Γυμν. Βάμου, Τσουρουνάκης Στυλ. ΣΤβ' Β. Γ. Χ. Νικολιουδάκης Ιωάνν. Γυμν. Βάμου, Καστρινάκης Θεόδ. Ηα' Πο. Κακουλάκης Νικ. Γυμν. Ίεραπέτρας, Δετοράκης Θεοχ. Η' Γυμν. Καστελίου Πεδιάδος, Φραγκάκης Έμμ. Δβ' Β. Γ. Χ. Ζυμβραγός Μαν. Ηα' Πο., Μπατιστάκης Ζαχ. Δβ' Β.Γ.Χ. Παπουτσάκης Κυρ. Δ' Γυμν. Κολυμβαρίου Δανδουλάκης Στ. Γυμν. Σητείας.

Όρθας λύσεις των άσκήσεων του Δου Φύλλου μάς άπέστειλαν οί κάτωθι :

Κυριακάκης Κων. Δα' Β. Γ. Χ. 46. Άλισσαβάκης Έμμ. Δα' Β. Γ. Χ. 46, Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πο. 46,48,49,50. Μπριτζολάκης Άλ. Ηγ' Πο. 48,49. Μπιλανάκης Δημ. Η' Γυμν. Ίεραπέτρας 43. Τσίκας Κων. Ζγ' Πο. 31,34. Μαυρικάκης Μύρ. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως 31,32, 34,35. Φραγγεδάκης Άντ. Ηγ' Πο. 46,48. Λιανουδάκης Έμμ. Γυμν. Πόμπιας 34,35. Γκαζής

Έμμ. Δα' Β.Γ.Χ. 46. Μπουζάκης Ιωάνν. Δβ' Β.Γ.Χ. 46. Τσιναράκης Άνδρ. Ζβ' Γυμν. Βάμου 46,48. Καρδαλάκης Κλ. ΣΤβ' Α.Γ. Χ. 46,49. Χατζηιωάννου Εύάγγ., Κατ. Οίκ. Σχολή 46,47. Διωνής Ιωάνν. Ηβ' Πο. 47,48,49,50,52, 53,57,59,60.

Όρθας λύσεις των tests μάς έστειλαν οί :

Κακαβελάκης Δημ. Δα' Β. Γ. Χ. 1,3,6,8,9,10. Άλισσαβάκης Έμμ. Δα' Β. Γ. Χ. 1,8. Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πο. 1,3,6,9,10. Μπριτζολάκης Άλ. Ηγ' Πο. 1,9,10. Μαλατάκη Μαρ. Δβ' Γ. Θ. Χ. 9,10. Παναγιωτάκη Φρ. ΣΤβ' Γ. Θ. Χ. 1, 3, 7. Άνδρουλάκης Κων. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως 1, 7, 8. Μπιλανάκης Δημ. Η' Γυμν. Ίεραπέτρας 3. Τσίκας Κων. Ζγ' Πο. 1,3,4,6,7,9. Μαυρικάκης Μύρ. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως 1,5,3,7,9. Φραγγεδάκης Άντ. Ηγ' Πο. 1,8,10, Μιχελάκης Παν. Δα' Β. Γ. Χ. 1,4,8,9. Λιανουδάκης Έμμ. Γυμν. Πόμπιας 1,2,3,7,9. Διαπάκης Άντ. ΣΤ' β' Β. Γ. Χ. 1,3,6. Χιωτάκης Μιχ. Δβ' Β. Γ. Χ. 1, 2, 9. Φραγκάκης Έμμ. Δβ' Β. Γ. Χ. 2,6,8,10. Γκαζής Έμμ. Δα' Β. Γ. Χ. 1,3 9. Μπουζάκης Ιωάνν. Δβ' Β. Γ. Χ. 1,8,9. Άλιγιάκης Χρ. Ζα' Κλ. Γ. Θ. Χ. 8,9,10. Φιτροάκης Νικ. Ζβ' Γυμν. Βάμου. 1,2. Τσιναράκης Άνδρ. Ζβ' Γυμν. Βάμου 1, 3,9,10. Παρδαλάκης Κλ. Σβ' Α. Γ. Χ. 1,2,6,8,9,10. Χατζηιωάννου Εύαγγ. Κατ. Οίκ. Σχολή, 9, 10.

Επίσης νέας συνεργασίας μάς έστειλεν οί έξής :

Μαυρομιχελάκης Έλ. Δα' Σχ. Δαιδάλου, Δεκάκης Έμμ. Ζ' Γυμν. Πόμπιας, Πιπεράκης Ιωάνν. Ηγ' Πο., Ψυλλάκης Ιωάνν. Ηγ' Πο., Καστρινάκης Θεόδ. Ηα' Πο., Κοτσολάκης Μιχ. Ηβ' Πο., Άνδρουλάκης Κων. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως, Μπιλανάκης Δημ. Η' Γυμν. Ίεραπέτρας, Μπομπολάκης Ήλ. Ζ' Γυμν. Βουκολίων, Μαυρικάκης Μύρ. Ζ' Γυμν. Νεαπόλεως, Φραγγεδάκης Άντ. Ηγ' Πο., Λιανουδάκης Έμμ. Γυμν. Πόμπιας, Άνδρουλάκης Νικ. Η' Γυμν. Βάμου, Χιωτάκης Μιχ. Δβ' Β. Γ. Χ., Φραγκά-

Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Ύπάρχουν πατρίδες πολλές
σέ κάθε άκρη του κόσμου
μά μια ξεχωρίζει άπ' αυτές
πού γνώρισα, τό φώς μου.

Είναι αυτή πού έχει βουνά
μ' άπάτητες ραχούλες
μέ χρυσαφένια αυγινά
και γάρφαρες βρυσούλες

Τήν λέν Έλλάδα ! Και κρατά
έγγυμνωμένη λόγχη
και ξέρει πάντα να άπαντά :
«Μολών λαβέ» και «Όχι».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
ΣΤα' Β. Γ. Χ.

61^α) Νὰ δειχθῇ ὅτι : τὰ συστήματα $\Delta=O$, $B=O$ καὶ $\Lambda A + \mu B = O$, $\Lambda \Lambda' + \mu B = O$ εἶναι ἰσοδύναμα ἂν ἡ $\lambda\mu$ — $\lambda'\mu$ εἶναι διάφορος τοῦ μηδενός.

Ἀντων. Μαρκογιαννάκης

62^α) Νὰ ἀναλυθῇ εἰς γινόμενον παραγόντων ἡ παράστασις $A=1-4X-5X^2$

Θεοχ. Δετεράκης

Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

63^η) Νὰ εὐρεθῇ ἡ σχέσις ἡ συνδέουσα τὰ λ , β , δ . Ἐὰν τὰ α , β , λ , δ , συνιστῶσι συνεχὴν ἀναλογίαν λόγου λ . ἵνα ἰσχύῃ ἡ ἰσότης $2\alpha\delta + 3\beta^3 = 2\alpha + 3\delta$
 $3\alpha^3 - 4\beta^3 = 3\alpha - 4\delta$.

Μαριντζακης Δημ. Γυμ. Ἱεραιπέτρως

64^η) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα

$$2X^2 + 2X\psi + 4\psi^2 = 86$$

$$4X^2 + 8X\psi + 2\psi^2 = 12.$$

Σπυρόπουλος Ἐμπ. Σχ. Χανίων

65^η) Τὸ ἄθροισμα τῶν μαθητῶν δύο ἀνωτέρων ταξ. τοῦ γυμνασίου μας εἶναι 47. Τὸ δὲ διπλάσιον γινόμενον αὐτῶν εἶναι 1104. Πόσοι εἶναι οἱ μαθηταὶ τῆς Ζ' τάξεως; Γνωστοῦ ὄντος ὅτι αὐτὴ ἔχει περισσότερους παρὰ ἡ Η'.

Μπομπολάκης Ἡλ. Γυμ. Βουκολιῶν

66^η) Δύο παρατηρηταὶ εὐρίσκονται ἐπὶ ὁριζοντίας πεδιάδος ΒΓ ἀπέχοντες ἀλλήλους ἓνα χιλιόμετρον. Κατὰ τίνα στιγμήν, βλέπουν ἀμφοτέρωι ὑπτάμενον ἀεροπλάνον Α. Ὁ ἐκ τοῦ Β παρατηρητῆς τὸ βλέπει ὑπὸ γωνίας 45°. Ὁ ἐκ τοῦ Γ ὑπὸ γων. 30°. Νὰ εὐρεθῇ εἰς ποῖον ὕψος ὕπαιτε τὸ ἀεροπλάνον.

Παπαμττχιῆς Νικ.

Γυμν. Νεαπόλεως

67^η) Μὲ κέντρα τὰς κορυφὰς ἰσοπλευροῦ τριγώνου πλευρᾶς ΧΑ καὶ ἀκτῖνας τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὀρθοκέντρου, γράφομεν τόξα ἔκτος αὐτοῦ. Μὲ κέντρα δὲ τὰ μέσα τῶν πλευρῶν

κης Ἐμπ. Δβ' Β. Γ. Χ., Γκαζῆς Ἐμπ. Δα' Β. Γ. Χ. Σταυρουλάκης Μιχ. Ζγ' Πρ. Τσιναράκης Ἀνδρ. Ζγ' Γυμν. Βάμου, Παρδαλάκης Κλ. ΣΤβ' Α. Γ. Χ. Λιωνῆς Ἰωάνν. Ηβ' Πρ.

καὶ ἀκτῖνας τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς τομῆς τῶν πλευρῶν καὶ τῶν τόξων γράφομεν ἡμιπεριφερείας ἐντὸς τοῦ τριγώνου κειμένας. Εὐρεῖν τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὴν περίμετρον τοῦ σχηματιζομένου σχήματος.

Ἐμπ. Γεωργεδάκης

68) Δύο περιφέρειαι ἐφάπτονται ἐντὸς : εἰς σημεῖον Α. Ἐὰν ἀχθῇ ἡ διάμετρος ΑΒ, καὶ ἐκ τοῦ Β ἐφαπτομένη τῆς ἐσωτ. περιφερείας ΒΓΔ νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ ΑΓ εἶναι διχοτόμος τῆς γων. ΒΑΔ.

Ἰωάνν. Προεστάκης Γυμν. Βάμου.

69) Ποῖον εἶναι τὸ βάρος ἀνθρώπου ὅστις ἴσταται ἐπὶ ξυλίνης

ΔΙΑΦΟΡΑ TESTS

1) Εἰς ποῖον ὅρος ὁ Θεὸς ἔδωκε τὰς δώδεκα ἐντολάς εἰς τὸν Μωϋσέα ;

Παρδελάκης Κλεομ.

2) Πόλις ἀρχαία περίφημος τὸν τόνο κατεβάξεις, κι' ἓνα κοινὸν φαγόσιμον ἂν θέλεις δοκιμάξεις.

Ἀνδρευλάκης Δημ.

3) Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου ξακουστή, μὰ ἓνα μυτερὸ καρφί ! Αὐτὰ, εὐθὺς θὰ ξεπροβάλλῃ ἂν μοῦ κόψῃς τὸ κεφάλι.

Νικ. Κανουλᾶκης Γυμ. Ἱεραιπέτρως

4) Θὰ μ' εὐρῇς στὸ ταμεῖον τῶν ἀσώτων. Ἄν ἔξεις νὰ προσθέτῃς τρεῖς δυσύλλαβες προθέσεις.

5) Ἐνώνεις πόλιν Ἑλληνικὴ καὶ βασιλεῖαν Πέρση καὶ ἄλλος Πέρσης βασιλεὺς θὰ πεταχθῇ στὴν μέση.

Ἐμπ. Κερκμινάκης

6) Τὶ λέει ἡ φράσις 2)(μητδης)
7) Πρόσωπον ἱερὸν ἐνώνω μένα ζῶον τῆς αὐλῆς καὶ πτηνὸν παρυσιάζω ὅπου ξέρεῖ καὶ μιλεῖ.

Ἐμπ. Λεκάκης

8) Εἶμαι πόλις στὴν ὁποίαν κατοικοῦν πέντε (5) ψηφία. Ἄν μοῦ ἀφαιρέσῃς ἓνα θὰ μοῦ μένουν μόνον τρία.

Ἐμπ. Γκαζῆς

9) Εἶμαι ἄγριο θηρίον, καὶ στὰ δάση κατοικῶ ἂν μὲ ἀποκεφαλίσῃς εἰς τοὺς κήπους θὰ βρεθῶ.

Ἀπόστ. Στεῦπη

10) Τὶ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὁ Θεὸς

σχεδίας, βάρους 66Kg^r καὶ ὄγκου 180 cm³. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ σχεδία ἐπιπλέει εἰς τὸ ὕδωρ βυθιζομένη, ὁλόκληρος ἐντὸς αὐτοῦ.

Τσιναράκης Ἀνδρ. Γυμν. Βάμου.

70) Πόση πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἰσχύς βραστήρος, ἥτις θὰ χρειασθῇ. Ἴνι, θερμοκρασίας 20° καὶ μάζης 1500 gr, φθάσῃ εἰς τὴν θερμοκρασία τοῦ βρασμοῦ του ἐντὸς 5'.

Νικ. Ἀνδρευλιδάκης Γυμ Βάμου.

71) Νὰ κατασκευασθῇ ὀρθογώνιον τρίγωνον. Ἐκ τῆς ὑποτείνουσας ΒΓ καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς (Μ) τῆς διχοτόμου τῆς ὀρθῆς γωνίας.

Ἰκκ. Χαλκατεβάκης.

δὲν βλέπει ποτὲ ἓνας βασιλεὺς σπινίως καὶ ἓνας ἐργάτης καθημερινῶς ;

Ἐλευθ. Μαυρεμιχελάκης

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΟΦΩΝ

Ὁ Ἀριστοτέλης ἔλεγε ὅτι οἱ ἀνθρώποι ἄλλοι εἶναι φιλάργυροι σὰ νὰ πρόκειται νὰ ζήσουν γιὰ πάντα καὶ ἄλλοι σπάταλοι σὰ νὰ πρόκειται νὰ πεθάνουν αὐριο.

Κάποτε ρώτησαν τὸν Ἀριστοτέλη κατὰ τί διαφέρουν οἱ μορφωμένοι ἀπὸ τοὺς ἀμόρφωτους. Ὁ Ἀριστοτέλης ἔλεγε.—Ὅσο οἱ ζωντανοὶ ἀπὸ τοὺς πεθαμένους.

Κάποτε ρώτησαν τὸν Ἀριστοτέλη, τί εἶναι φίλια, Ἐκεῖνος ἀπῆντησε :—Μιά ψυχὴ σὲ δυὸ σώματα.

Κάποτε ρώτησαν τὸν Ἀριστοτέλη, τί κερδίζουν ὅσοι λένε φέματα. Ὁ Ἀριστοτέλης εἶπε :—Νὰ μὴν τοὺς πιστεύουν ἀκόμη καὶ ὅταν λένε τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Πλάτων ἀγαποῦσε πολὺ τὴν παλαιστικὴν. Τὸ πραγματικὸν τοῦ ὀνομα ἦταν Ἀριστοκλῆς. Ἐπωνομάστηκε Πλάτων γιὰτὶ μὲ τὴν γυμναστικὴν τῆς πάλης εἶχε ἀποκτήσει ἐπιδητικὸν παράστημα καὶ πλατιὲς πλάτες.

ΕΜΜ. ΒΑΚΑΔΟΥΝΑΚΗΣ

Τάξις Δα